

Matthias Claudi- us, Vespera kan- to	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudi- us, Vespera kan- to	Matthias Claudius, Abendlied
<i>tradukita de Joa- chim Gießner</i>	<i>tradukita de Adolf Burkhardt</i>	<i>tradukita de Guido Holz</i>	
1. La luno jam le- vigis, steletoj ekheliĝis, ravante homojn nin. Silentas la arbaro kaj super la kam- paro nebulo pala levas sin.	1. Leviĝas luno; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute revas; el la herbej' sin levas mirinde blanka la ne- bul'	1. La luno nun ekhe- las, Steletoj oraj belas En la ĉiela klar'; L'arbaro nigra re- vas, Kaj el herbejo levas Mirige sin nebula mar'.	1. Der Mond ist aufgegan- gen, Die goldnen Sternlein prangen Am Himmel hell und klar; Der Wald steht schwarz und schweiget, Und aus den Wiesen stei- get Der weisse Nebel wunder- bar.
2. Neniu vento blo- vas, la mond' ne plu sin movas sub paca, klara lun'. Nun petu noktan benon, de l'tago la ĉagrenon dormantaj vi forge- su nun.	2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk-vualo trankvile kvazaŭ lag'. Por vi jen la permeso fordormi en forgeso la malbonaĵojn de la tag'.	2. Silenta estas mondo Kaj en krepuska rondo Hejmecas kun fa- vor'! Similas kalman ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pe- lu for.	Wie ist die Welt so stille Und in der Dämmerung Hülle So traulich und so hold! Als eine stille Kammer, Wo ihr des Tages Jammer Verschlafen und vergessen sollt.
3. Jen luno sur ĉielo en brila ronda belo duon-videbla nur. ² Ĉar multon ni ne vi- das, ni ofte ĝin priridas, malsaĝe juĝas kun plezur'.	3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priridas aferon, se ni vidas nur parton de la plena ver'.	3. Ĉu vi la lunon ko- nas? Aspekto nur duon- nas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas mul- to, Loganta al insulto, Okulojn ĝenas la malhel'.	2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu sehen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sa- chen, Die wir getrost belachen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.
...	...	...	...

²S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

4.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4. Ni homoj tiel van- taj Ja estas nur pekan- taj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltri- kas, Ni multe artifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.
5.	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5. Vidigu, Dio, sa- von, Pasem' ne veku ra- von, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu malafektaj Ni kaj al vi respek- taj, Infane gaju nia kor'!	4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglichs trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!
6.	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6. Vi gracu, sen ĉagreni El mondo nin for- preni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fi- dele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	5. Wollst endlich sonder Grämen Aus dieser Welt uns neh- men Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns genom- men, Laß uns in Himmel kom- men, Du unser Herr und unser Gott!
7. Ĉe l'fino de la ta- go kuŝigu vin sen pla- go, silentas la anim'. Ne punu nian faron, sed nin kaj la naj- baron dormigu, Dio, nun sem tim'.	7. Gefratoj, nun ek- kuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la naj- bar'.	7. Kuŝigu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	6. So legt euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nieder; Kalt ist der Abendhauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kranken Nach- bar auch!
...	...	...	...

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-11-25).

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).

Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la melodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.